

ROTTERDAM

De jongensdroom van Ko Blok

Hij is gek op schepen en verliefd op Rotterdam. Ko Blok vertrekt elke zaterdagochtend rond 7.30 uur vanuit het Gooi naar het Haringvliet, waar zijn scheepje 'Door Gunst Verkregen' ligt. Het oude zeilschip uit 1910 baggerde op de rivieren naar zand. Met een ruim vol voer de schipper vervolgens naar café Holander aan de Spaansekade in Rotterdam waar de zandhandel plaatsvond.

Ko Blok, in zijn vrije tijd bestuursvoorzitter van het Havenmuseum, is gefascineerd door schepen en de stad Rotterdam. Hij was midden jaren tachtig een van de harde kern van vrijwilligers die scheepswerf De Kooningspoort in het gehucht Vierverlaten in Groningen ophaalde en naar de Oude Haven transporteerde. Het was het begin van het Havenmuseum in de open lucht. In de Leuvehaven, Oude Haven en Haringvliet liggen nu zo'n 160 historische schepen afgemeerd. 180 ambachtslieden en vrijwilligers zijn actief met het restaureren van schepen, hijskranen en sloepen. Per jaar slenteren meer dan 100.000 bezoekers langs aken, tjalken en oude havenwerfkruigen. Blok: "Rotterdam heeft zijn bestaan te danken aan de haven, maar de verbinding tussen de stad en de haven is verbroken. De haven was tussen 1500 en 1960 van de stad en is nu letterlijk uit het zicht verdwenen. Van belang is dat we ons bewust worden van de betekenis van de haven: het is de economische motor."

Nautisch

Het Havenmuseum onder de bezielende aanvoering van Blok, wil het Waterstadgebied tussen Leuvehaven en het Oostplein in een paar jaar veranderen in een groot attractief gebied. Het is een toeristische trekpleister waar zowel het Havenmuseum actief is, waar particulieren reparaties uitvoeren aan schepen en industrieel erfgoed en waar demonstraties plaatsvinden. Je vindt er drijvende winkeltjes, een drijvend hotel en een openluchttheater en in de musea is er een aanbod van educatieprogramma's voor basis- en middelbare scholen.

Blok: "We willen een werkend museum met drijvende bokken, waar je hijskranen met de hand kunt bedienen, aan boord kunt stappen van een

sleper en informatie kunt krijgen over de restauratie van een bijzonder binnenvaartschip." Het kilometerslange, nu nog verbrokkelde Waterstadgebied krijgt zo een nadrukkelijk nautisch aanzien.

Verolme

In zijn kajuit ligt de vuistdikke biografie van de Rotterdamse scheepsbouwer Cornelis Verolme op tafel. Blok heeft het boek in twee avonden verslonden. En niet voor niets. De stichting Verolme Trust heeft een half miljoen euro geschonken aan het Havenmuseum voor de verbouwing van een oude loods. De loods wordt een ruimte die geschikt is voor interactieve tentoonstellingen en een Verolme-expositie, en die bovendien gebruikt kan worden als congres-, vergader- en horecaruimte. Blok: "We hadden voor de verbouwing nog acht ton tekort en hebben alle grote onroerend-goed baronnen uit het gebied en de wethouder van Economische Zaken uitgenodigd voor een bijeenkomst. Binnen twee maanden lag het geld op tafel, in februari ging de aannemer aan de slag en in september, met de Havendagen, gaat het paviljoen open. Dat is nou echt Rotterdams: aards, krachtig, een stad met ballen."

Zandschipper

Blok droomde als veertienjarige jongen over een baan als zandschipper. Hij werd directievoorzitter van de bouwonderneming ERA Bouw. Maar in zijn vrije tijd geeft hij met zijn schip demonstraties laden en lossen van zand. Blok: "Dan staat het zwart van de mensen." Hij wijst naar een hijsliër op het voordek. "Dat is industrieel erfgoed, gevonden bij een boer in Ouderkerk aan den IJssel. Door die hijsliër kon het schip tot midden jaren vijftig in gebruik blijven." Hij blijft scharrelen om zijn schip zo compleet mogelijk in de oude staat te krijgen. Na een grondige restauratie doet de oude zandschuit dienst als zijn pied-à-l'eau, een vakantiehuisje op het water. Blok springt op zijn fiets naar de markt om een visje te scoren. Hij heeft zijn jongensdroom waargemaakt.